

ROZSUDEK SOUDU (pátého senátu)

13. července 2006 *

Ve věci T-413/03,

Shandong Reipu Biochemicals Co. Ltd, se sídlem v Shandong (Čína), zastoupená
O. Prostem, V. Avgoustidim a E. Berthelotem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené M. Bishopem, jako zmocněncem, ve spolupráci
s G. Berrischem, advokátem,

žalované,

podporované

Komisi Evropských společenství, zastoupenou T. Scharfem a K. Talabér-Ricz, jako
zmocněnci,

* Jednací jazyk: angličtina.

a

Degussa Knottingley Ltd, se sídlem v Londýně (Spojené království), zastoupenou F. Renardem, advokátem,

vedlejšími účastnicemi řízení,

jejímž předmětem je návrh na zrušení nařízení Rady (ES) č. 1656/2003 ze dne 11. září 2003 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu parakresolu pocházejícího z Čínské lidové republiky a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 234, s. 1),

SOD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (pátý senát),

ve složení M. Vilaras, předseda, E. Martins Ribeiro a K. Jürimäe, soudci,
vedoucí soudní kanceláře: K. Andová, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 9. února 2006,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

- ¹ Článek 1 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1), ve znění nařízení Rady (ES) č. 2238/2000 ze dne 9. října 2000 (Úř. věst. L 257, s. 2, dále jen „základní nařízení“) stanoví:

„Výrobek je považován za dumpingový, jestliže je vývozní cena výrobku vyváženého do Společenství nižší, než je při běžném obchodu srovnatelná cena obdobného výrobku určeného pro spotřebu ve vývozní zemi.“

- ² Článek 2 odst. 3 základního nařízení stanoví:

„Pokud obdobné výrobky v běžném obchodním styku nejsou prodány nebo jen v neuspokojivém množství [...], měla by být určena běžná hodnota obdobného výrobku podle výrobních nákladů v zemi původu s připočtením přiměřené částky za prodejní, správní a režijní náklady a za zisky [...]“

3 Článek 2 odst. 5 základního nařízení zní takto:

„Náklady se obvykle vypočítají na základě záznamů vedených stranou, pokud tyto záznamy odpovídají obecně uznávaným zásadám účetnictví dané země a pokud je prokázáno, že tyto záznamy přiměřeně odrážejí náklady spojené s výrobou a prodejem daného výrobku.

Doklady předložené pro řádné rozdělení nákladů se zohlední, pokud se rozdělení nákladů provede tradičním způsobem. Při nedostatku vhodnější metody se upřednostní rozdělení nákladů na základě obratu [...]"

4 Článek 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení stanoví:

„V rámci antidumpingového šetření dovozů z [...] České lidové republiky [...], se běžná hodnota určí podle odstavců 1 až 6, pokud se prokáže [...], že při výrobě nebo prodeji daného obdobného výrobku převažují pro výrobce nebo více výrobců podmínky tržního hospodářství [...]"

Skutkový základ sporu

5 Žalobkyně je čínskou společností, která vyrábí a vyváží parakresol.

- 6 Parakresol je toxická organická chemická látka, která se vyskytuje v různých stupních čistoty, přičemž všechny tyto látky o různých stupních čistoty mají stejné základní fyzikální a chemické vlastnosti a stejné použití. Je používán v průmyslu jako meziprodukt k výrobě jiných výrobků. Při jeho výrobě, z různých chemických látek, vzniká, v závislosti na použitém postupu výroby, jeden nebo několik vedlejších produktů. Mezi těmito mezidukty je siřičitan sodný a fenolová směs, které jsou samy o sobě používány v průmyslu.

- 7 Poté, co společnost Degussa Knottingley Ltd (dále jen „DKL“), jediný výrobce parakresolu v Společenství, podala dne 13. května 2002 stížnost, Komise zahájila antidumpingové řízení podle článku 5 základního nařízení ohledně dovozu parakresolu pocházejícího z Čínské lidové republiky.

- 8 Oznámení o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropských společenství* dne 27. června 2002 (Úř. věst. C 153, s. 7, dále jen „oznámení o zahájení“).

- 9 Faxem ze dne 12. července 2002 se žalobkyně Komisi přihlásila za účelem jejího zahrnutí do vzorku výrobců, kteří mohou být vybráni na základě článku 17 základního nařízení.

- 10 Faxem ze dne 16. července Komise uvedla, poukazujíc na to, že žalobkyně má úplný antidumpingový dotazník určený výrobcům a vývozcům do Společenství (dále jen „antidumpingový dotazník“), že tento řádně vyplněný dotazník jí musí dojít do 26. srpna 2002.

- 11 Faxem ze dne 24. července 2002 Komise oznámila žalobkyni, že pouze oddíly A (Obecné informace), B (Dotčený produkt), C (Provozní statistika), D (Vývozní prodej dotčeného výrobku do Společenství) a relevantní části (Vývozní prodej) oddílů G (Úpravy – spravedlivé srovnání) a H (Údaje v elektronické podobě) antidumpingového dotazníku jí měly dojít do 26. srpna 2002. Komise dodala, že pokud bude následně po přezkumu rozhodnuto o tom, že s ní bude zacházeno stejně jako se společnostmi působícími v podmínkách tržního hospodářství, bude muset ve stanovené lhůtě vyplnit také oddíly E, F a relevantní části (Vnitřní prodej) oddílů G a H zmíněného dotazníku.
- 12 Dopisem ze dne 26. srpna 2002 žalobkyně předala Komisi svou odpověď na otázky oddílů A až D antidumpingového dotazníku. Uvedla, že z důvodu letních dovolených nemohla získat všechny údaje týkající se oddílu G zmíněného dotazníku a dodala, že udělá všechno proto, aby tyto informace poskytla Komisi co nejdříve.
- 13 Dopisem ze dne 30. září 2002 Komise oznámila žalobkyni, že s ní bude zacházeno stejně jako se společnostmi působícími v podmínkách tržního hospodářství. Komise uvedla, že obdržela odpovědi žalobkyně na otázky oddílů A až D antidumpingového dotazníku a požádala žalobkyni, aby jí předala její odpovědi na otázky oddílů E až H zmíněného dotazníku do 8. listopadu 2002. Komise uvedla, že striktní dodržení lhůt se nevztahuje pouze na předání odpovědi na antidumpingový dotazník, ale také na všechny další žádosti a informace, které ji žalobkyně chce předat. Informovala žalobkyni, že její odpověď na dotazník bude představovat hlavní základ, o něhož se Komise opře, aby prokázala existenci případného dumpingu a uvedla, že úředníci Komise provedou inspekci na místě pro prověření poskytnutých informací.

- 14 Dopisem ze dne 1. října 2002 žalobkyně oznámila Komisi, že musí opravit určité informace poskytnuté ve své odpovědi ze dne 26. srpna 2002 na antidumpingový dotazník a připojila ke svému dopisu různé dokumenty obsahující tyto opravy.
- 15 Faxem ze dne 2. října 2002 Komise oznámila žalobkyni, že odpovědi na určité části oddílů A, C a D antidumpingového dotazníku jsou neúplné a požádala žalobkyni, aby ji předala chybějící informace do 16. října 2002.
- 16 Faxem ze dne 16. října 2002 žalobkyně odpověděla na tuto žádost.
- 17 Dne 8. listopadu 2002 žalobkyně zaslala Komisi své odpovědi na otázky oddílů E, F, G a H antidumpingového dotazníku.
- 18 Faxem ze dne 15. listopadu 2002 Komise potvrdila, že bude provedena inspekce na místě a požádala žalobkyni, aby byly při této inspekci k dispozici všechny informace použité k přípravě odpovědi na antidumpingový dotazník, jakož i všichni zaměstnanci žalobkyně, kteří se účastnili na její přípravě nebo kteří jsou seznámeni s výrobou dotčeného produktu, jeho prodejem nebo účetnictvím. Komise dodala, že pokud žalobkyně zjistí během přípravy této inspekce chyby ve svých odpovědích na antidumpingový dotazník, musí poskytnout Komisi správné informace, přičemž jasně upozorní na chybu a její příčinu.
- 19 Faxem ze dne 18. listopadu 2002 žalobkyně oznámila Komisi, že některé odpovědi podané na určité části oddílů E, F a G antidumpingového dotazníku, předané Komisi

dne 8. listopadu 2002 jsou chybné nebo neúplné a poskytla opravné informace. Uvedla zejména částky celkových produkčních nákladů (total manufacturing costs) a celkových výrobních nákladů (total costs of production) parakresolu, informace, které nevyplnila v relevantních rubrikách antidumpingového dotazníku v odpovědích předaných dne 8. listopadu 2002. Žalobkyně uvedla, že tyto částky zahrnovaly odpočet produkčních a výrobních nákladů vedlejších produktů a poskytla částky těchto nákladů.

- 20 Dne 25. a 26. listopadu 2002 provedli úředníci Komise inspekci na místě.
- 21 Dne 20. března 2003 Komise přijala nařízení (ES) č. 510/2003 o uložení prozatímního cla na dovoz parakresolu pocházejícího z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 75, s. 12, dále jen „prozatímní nařízení“). Bod 25 odůvodnění tohoto nařízení týkající se běžné hodnoty použitelné na výrobce-vývozce, kteří spolupracují, přičemž využívají postavení společnosti působící v podmínkách tržního hospodářství, uváděl, že tato „[...]“ běžná hodnota má být vypracovaná podle čl. 2 odst. 3 základního nařízení“.
- 22 Dopisem ze dne 21. března 2003 Komise předala žalobkyni podle čl. 14 odst. 2 základního nařízení opis prozatímního nařízení, jakož i podle čl. 20 odst. 1 základního nařízení dokument nazvaný „Část II – Vysvětlení dumpingu“ (Část II – Explanation of dumping) obsahující informace o podrobnostech, které jsou základem důležitých skutečností a důvodů, na základě kterých byla uložena prozatímní antidumpingová cla (dále jen „prozatímní informační dokument“). Komise vyzvala žalobkyni, aby ji předala své případné komentáře k těmto dokumentům do 22. dubna 2003.

- 23 Bod 1.1.1 poslední pododstavec prozatímního informačního dokumentu odkazoval na přílohu I obsahující opravenou tabulku částek celkových produkčních nákladů (total manufacturing costs) parakresolu. S výjimkou změn vyplývajících z rozdílného rozpisu energetických nákladů a přičtení nákladů na pronájem, byly uvedené částky stejné jako částky, které žalobkyně poskytla dne 8. listopadu 2002.
- 24 Faxem ze dne 22. dubna 2003 žalobkyně předala Komisi své komentáře k prozatímnímu nařízení a prozatímnímu informačnímu dokumentu. V první části těchto komentářů žalobkyně připomněla vedlejší produkty vznikající při výrobě parakresolu, skutečnost, že Komise neodečetla výrobní náklady těchto vedlejších produktů celkových výrobních nákladů parakresolu a nezbytnost takový odpočet podle žalobkyně provést. Žalobkyně požádala Komisi, aby zohlednila tyto komentáře a oddělila výrobní náklady vedlejších produktů od výrobních nákladů.
- 25 Dne 19. května 2003 se uskutečnila v sídle Komise schůzka mezi žalobkyní a Komisí.
- 26 Faxem ze dne 26. května 2003 v návaznosti na tuto schůzku předala žalobkyně Komisi dodatečné informace týkající se odpočtu nákladů na vedlejší produkty.
- 27 Dopisem ze dne 11. července 2003 Komise předala žalobkyni podle čl. 20 odst. 2 až 4 základního nařízení konečný informační dokument (general disclosure document) týkající se podstatných skutečností a důvodů, které byly základem návrhu na uložení konečných antidumpingových cel (dále jen „konečný informační dokument“) obsahující část nazvanou „Část II – Vysvětlení dumpingu“ (Part II – Explanation of dumping) týkající se komentářů obdržených od účastnic řízení po přijetí prozatímního nařízení. Komise vyzvala žalobkyni, aby ji předala své komentáře ke konečnému informačnímu dokumentu do 23. července 2003.

- 28 V bodě 3.1 pátém pododstavci konečného informačního dokumentu a v bodě 1.1 části uvedeného dokumentu týkající se komentářů obdržných od účastnic řízení, Komise připomněla žádost žalobkyně o odečtení výrobních nákladů vedlejších produktů. Komise uvedla, že zamítla tuto žádost z důvodu, že nebyla podpořena listinnými důkazy a dokumenty, které obdržela při inspekci na místě, uváděly, že přímé náklady již byly přiděleny na různé produkty, což odpovídá původní odpovědi na antidumpingový dotazník.
- 29 Tabulka částek celkových produkčních nákladů (total manufacturing costs) parakresolu uvedená v příloze I části konečného informačního dokumentu týkající se komentářů obdržných od účastnic řízení uvádí ve své kolonce nazvané „TOTAL PC“ stejná čísla jako jsou čísla přijatá Komisí v tabulce připojené k prozatímnímu informačnímu dokumentu, která byla uvedena v bodě 23 výše.
- 30 Dne 22. července 2003 se v sídle Komise uskutečnila schůzka mezi žalobkyní a Komisí.
- 31 Faxem ze dne 23. července 2003, doplněným faxem ze dne 25. července 2003, předala žalobkyně Komisi své komentáře ke konečnému informačnímu dokumentu, jakož i určité dokumenty.
- 32 V první části svých komentářů obsažených ve faxu ze dne 23. července 2003 se žalobkyně opět vrátila k tomu, že Komise v konečném informačním dokumentu neodečetla náklady na vedlejší produkty a k nezbytnosti takový odpočet provést.

- 33 Dne 18. srpna 2003 Komise přijala a zveřejnila svůj návrh nařízení Rady o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu parakresolu pocházejícího z Čínské lidové republiky a o konečném výběru uloženého prozatímního cla [KOM(2003) 505 konečné, dále jen „návrh konečného nařízení“].
- 34 Faxem ze dne 25. srpna 2003 Komise odpověděla na komentáře žalobkyně ze dne 23. a 25. července 2003 ke konečnému informačnímu dokumentu. Pokud jde o otázku odečtení nákladů na vedlejší produkty, Komise odpověděla, že informace poskytnutá žalobkyní dne 18. listopadu 2002 byla podána po uplynutí lhůty stanovené k předání odpovědí na antidumpingový dotazník Komisi a pouze jeden den před odjezdem skupiny Komise k provedení inspekce, tato informace byla nedostatečně odůvodněná a navíc v rozporu s informacemi, které žalobkyně poskytla při inspekci na místě. Konečně, Komise uvedla, že žádost o odečtení výrobních nákladů vedlejších produktů byla podána po přijetí prozatímní informace ze dne 21. března 2003, tedy po inspekci, a proto informace předložené v příloze II posledního podání žalobkyně ze dne 25. července 2003, nemohly být již ověřeny a příjmy z prodeje vedlejších produktů nemohou být odečteny od výrobních nákladů dotčeného produktu.
- 35 Faxem ze dne 29. srpna 2003 odpověděla žalobkyně na fax Komise ze dne 25. srpna 2003.
- 36 Dne 11. září 2003 Rada přijala nařízení Rady (ES) č. 1656/2003 ze dne 11. září 2003 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu parakresolu pocházejícího z Čínské lidové republiky a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 234, s. 1, dále jen „napadené nařízení“). Bod 12 odůvodnění napadeného

nařízení, který je totožný s bodem 12 odůvodnění návrhu konečného nařízení, zní takto:

„[Žalobkyně] tvrdil[a], že náklady na výrobu dvou dalších výrobků by se měly odečítat od celkových nákladů na výrobu, protože vznikají při tomtéž výrobním procesu a prodávají se samostatně. [Žalobkyně] nemohl[a] řádně doložit toto tvrzení písemnými důkazy. Ve skutečnosti dokumenty shromážděné na místě naznačovaly, že přímé náklady již byly přiděleny na různé výrobky, které byly ve shodě s počáteční odpovědí v dotazníku. Toto tvrzení se proto muselo zamítnout.“

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 37 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 15. prosince 2003 žalobkyně podala projednávanou žalobu.
- 38 Podáním došlým kanceláři Soudu dne 2. dubna 2004 Komise podala návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Rady. Usnesením ze dne 16. června 2004 předseda čtvrtého senátu Soudu toto vedlejší účastenství povolil. Dopisem ze dne 24. srpna 2004 Komise oznámila Soudu, že se vzdává práva předložit spis vedlejšího účastníka, ale, že se zúčastní jednání.
- 39 Podáním došlým kanceláři Soudu dne 7. května 2004 DKL podala návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Rady.

- 40 Samostatnými podáními došlými kanceláři Soudu dne 8. července 2004 žalobkyně vznesla námitky vůči návrhu DKL na vstup do řízení jako vedlejší účastnice a podpůrně podala žádost o důvěrné zacházení ve vztahu k DKL s určitými částmi žaloby, žalobní odpovědi a repliky. Podáním z téhož dne Rada požádala o důvěrné zacházení s určitými částmi spisu ve vztahu k DKL s upřesněním, že tato žádost je podána se souhlasem žalobkyně a v podstatě odpovídá žádosti o důvěrné zacházení, kterou podala DKL.
- 41 Vzhledem k tomu, že složení senátů Soudu bylo ode dne 13. září 2004 změněno, byl soudce zpravodaj přidělen jakožto předseda k pátému senátu, jemuž byla v důsledku toho projednávaná věc přidělena.
- 42 Usnesením ze dne 11. listopadu 2004 předseda pátého senátu Soudu povolil vedlejší účastenství DKL. Vzhledem k tomu, že toto vedlejší účastenství bylo povoleno na základě čl. 116 odst. 6 jednacího řádu Soudu týkajícího se vstupu do řízení jakožto vedlejší účastník po uplynutí stanovené lhůty, předseda pátého senátu nerozhodl o žádostech o důvěrné zacházení, ale uvedl, že tyto žádosti budou zohledněny podle potřeby při vypracovávání zprávy k jednání a rozsudku, který bude vydán.
- 43 Žalobkyně podala Soudu návrh, aby Komisi nařídil jakožto organizační procesní opatření, předložení výpočtů, na kterých je založeno její posouzení škody, jež vznikla průmyslu Společenství.
- 44 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil napadené nařízení;

— uložil Radě náhradu nákladů řízení.

45 Rada, podporovaná Komisí a DKL, navrhuje, aby Soud:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

46 Žalobkyně uplatňuje tři žalobní důvody na podporu své žaloby na neplatnost. První žalobní důvod vychází z porušení povinnosti určit vhodným a přiměřeným způsobem běžnou hodnotu a z porušení povinnosti řádné péče. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady řádné správy a práv obhajoby. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že v rozporu s čl. 2 odst. 3 základního nařízení určená běžná hodnota není hodnotou pouze obdobného výrobku.

47 Nejdříve je třeba přezkoumat první žalobní důvod.

Argumenty účastnic řízení

- 48 Žalobkyně tvrdí, že poskytla všechny požadované informace včas a zpochybňuje, že informace týkající se odečtení výrobních nákladů vedlejších výrobků byla poskytnuta po inspekci na místě. Podpůrně tvrdí, že podle judikatury Společenství a orgánů Světové obchodní organizace (WTO), Komise může zohlednit opožděné odpovědi s tou výhradou, že neporuší procesní práva ostatních účastníků řízení a nepřiměřeně neprodlouží řízení.
- 49 Rada mimoto nesplnila svou povinnost řádné péče. Z judikatury vyplývá, že pokud jednak skutečnost týkající se určení běžné hodnoty sdělená orgánům v průběhu šetření stačí k nabytí pochybností o vhodném charakteru metodologie přijaté orgánem, tento orgán musí podrobně přezkoumat návrh účastníka řízení a jednak, že pokud je účastník řízení povinen dodržet při odpovědi na otázky formu stanovenou Komisí, náleží Komisi, aby dodržela svou povinnost řádné péče tím, že správně vyloží údaje poskytnuté tímto účastníkem řízení. Žalobkyně evokuje zvláště rozsudky Soudu ze dne 18. září 1995, *Nölle v. Rada a Komise*, (T-167/94, Recueil, s. II-2589), ze dne 24. října 2000, *Fresh Marine v. Komise* (T-178/98, Recueil, s. II-3331), a ze dne 8. července 2003, *Euroalliages a další v. Komise* (T-132/01, Recueil, s. II-2359).
- 50 Z výše uvedeného vyplývá, že Komise neměla nechat bez povšimnutí antidumpingové pravidlo, podle něhož náklady na vedlejší výrobky nemají být započteny, ale naopak mají být odečteny. Komise však zůstala zcela nepřístupná vůči četnému úsilí vynaloženému žalobkyní k opravě chyby, které se v tomto ohledu dopustil tento orgán.

- 51 Ve své replice se žalobkyně dovolává čl. 6 odst. 8 základního nařízení. Toto ustanovení ukládá Komisi povinnost značné obezřetnosti, která vyplývá z judikatury Soudního dvora v oblasti ochrany práv obhajoby. Vzhledem k tomu, že podle žalobkyně Komise nebyla v situaci vývozce odmítajícího spolupracovat, neměla použít pravidlo dostupných údajů (uvedené v čl. 18 odst. 1 základního nařízení), ale měla v průběhu celého šetření přijímat nezbytná opatření k tomu, aby co nejlépe přezkoumala všechny předložené důkazy a měla změnit formu dotazníku a ověření, které vyžaduje, tak, aby ji přizpůsobila zvláštnímu produktu, který byl předmětem šetření. Žalobkyně se dovolává také čl. 18 odst. 3 základního nařízení s tím, že uplatňuje, že v každém případě byly informace poskytnuté Komisi kvalifikované.
- 52 Žalobkyně podrobně popisuje tyto informace, zpochybňuje, že by byly nesprávné nebo nedostatečné a tvrdí, že je Komise nedokázala správně posoudit. Uplatňuje zejména, že se její žádost ze dne 8. listopadu 2002, opravená dne 18. listopadu 2002, jasně týkala odečtení nákladů na vedlejší výrobky. Tvrdí, že při inspekci se dotkla této otázky a předložila Komisi různé průkazné dokumenty, zvláště faktury o prodeji vedlejších výrobků. Po přijetí prozatímního nařízení se bezvýsledně snažil Komisi znovu vysvětlit otázku vedlejších produktů a předala jí doplňující dokumenty.
- 53 Rada, podporovaná Komisí a DKL, tvrdí, že žalobkyně nepředložila všechny informace o obou vedlejších produktech výroby parakresolu v požadované době. Judikatura uváděná v tomto ohledu žalobkyní se týká pouze otázky, zda Komise může přijmout informace po uplynutí lhůty. Co se týče odkazů na určitá rozhodnutí WTO, žalobkyně nevysvětluje závěry, které je třeba z nich vyvodit, ani jejich relevanci. Taková rozhodnutí, která nezavazují soud Společenství, potvrzují v každém případě postoj Rady.

- 54 Pokud jde o údajné porušení povinnosti řádné péče, rozsudky dovolávané žalobkyní nepodporují její tvrzení, protože Komise a Rada dodržely všechny procesní povinnosti vyplývající z těchto rozsudků.
- 55 Zaprvé, v projednávané věci se tak nejedná o to, zda orgány vzaly v úvahu antidumpingové pravidlo, podle něhož náklady na vedlejší produkty nesmí být započteny, ale o to, zda žalobkyně náležitým způsobem vysvětlila, že výrobní náklady parakresolu uvedené v odpovědi ze dne 8. listopadu 2002 obsahovaly náklady na vedlejší produkty.
- 56 Zadruhé, Komise měla zohlednit informace týkající se vedlejších produktů poskytnuté žalobkyní v jejích dopisech ze dne 8. a 18. listopadu 2002, jakož i během inspekce. Podle Rady vzhledem k tomu, že žalobkyně potvrdila při této inspekci, že náklady na vedlejší produkty byly přiděleny samostatně a to vyplývá z dokumentů obdržných na místě, Komise došla k závěru, že tyto náklady nemohly být zahrnuty do výrobních nákladů parakresolu. Výsledek by mohl být odlišný, kdyby žalobkyně v tomto okamžiku vysvětlila, že výrobní náklady vedlejších produktů nebyly přiděleny samostatně a přímo a že částka [důvěrné]¹ čínských juanů (CNY) byla hodnotou prodeje (jak žalobkyně tvrdila po přijetí prozatímní informace).
- 57 Zatřetí informace poskytnuté po inspekci nebyly přijaty, protože nemohly být ověřeny. Nic v judikatuře dovolávané žalobkyní nenaznačuje, že orgány musejí přijmout neověřitelné informace poskytnuté po uplynutí lhůty a zejména po provedení inspekce.

1 – Důvěrné skryté údaje.

- 58 Ve své duplice Rada upřesňuje, že důvodem, proč Komise nepřijala odečtení nákladů na vedlejší produkty bylo zaprvé to, že odpověď žalobkyně na antidumpingový dotazník byla neúplná, zadruhé, že během inspekce žalobkyně znovu nevysvětlila problém, ani nepředložila faktury a zatřetí, že jiné informace předložené v průběhu slyšení po inspekci byly v rozporu s informacemi dříve předloženými a nemohly být ověřeny ve lhůtách stanovených základním nařízením. Navíc, žádný z jazyků, kterými se mluví v Číně, není úředním jazykem Společenství a není věcí Komise, aby dokumenty předložené vývozcem na podporu žádosti o odečtení jeho výrobních nákladů překládala z čínštiny do jazyku Společenství.
- 59 Žalobkyně v rozporu s tím, co tvrdí, s Komisí náležitým způsobem nespolupracovala. Rozhodující je kvalita poskytnutých informací a nikoliv jejich objem. Rada dodává, že Komise s vyžadovanou řádnou péčí ověřila v co největším možném rozsahu správnost důkazů. Nebylo možné bez druhé inspekce přezkoumat nově předložené důkazy, které jsou v rozporu s předchozími informacemi.
- 60 Pokud jde o odkaz žalobkyně na práva obhajoby, Rada se domnívá, že Komise je v ničem neporušila. Komise poskytla žalobkyni řadu příležitostí k tomu, aby ji seznámila se svým postojem. Je to spíše žalobkyně, která tím, že poskytla opožděné, rozporuplné a neúplné informace, vykonala svá práva nevhodným způsobem.

Závěry Soudu

- 61 Z judikatury vyplývá, že v oblasti obchodních ochranných opatření orgány Společenství disponují širokou posuzovací pravomocí z důvodu složitosti hospodář-

ských, politických a právních situací, které musí přezkoumávat (rozsudek Soudního dvora ze dne 7. května 1987, NTN Toyo Bearing a další v. Rada, 240/84, Recueil, s. 1809, bod 19; rozsudky Soudu ze dne 29. ledna 1998, Sinochem v. Rada, T-97/95, Recueil, s. II-85, bod 51; ze dne 17. července 1998, Thai Bicycle Industry v. Rada, T-118/96, Recueil, s. II-2991, bod 32; ze dne 4. července 2002, Arne Mathisen v. Rada, T-340/99, Recueil, s. II-2905, bod 53 a ze dne 28. října 2004, Shanghai Teraoka Electronic v. Rada, T-35/01, Sb. rozh. s. II-3663, bod 48).

⁶² Z toho vyplývá, že přezkum posouzení orgánů provedený soudem Společenství musí být omezen na ověření dodržení procesních pravidel, věcné správnosti skutkových zjištění k provedení zpochybňované volby, neexistence zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu nebo neexistence zneužití pravomoci (rozsudky Soudního dvora NTN Toyo Bearing a další v. Rada, bod 61 výše, bod 19 a ze dne 22. října 1991, Nölle, C-16/90, Recueil, s. I-5163, bod 12; rozsudky Soudu ze dne 28. září 1995, Ferchimex v. Rada, T-164/94, Recueil, s. II-2681, bod 67; Thai Bicycle Industry v. Rada, bod 61 výše, bod 33; Arne Mathisen v. Rada, bod 61 výše, bod 54 a Shanghai Teraoka Electronic v. Rada, bod 61 výše, bod 49).

⁶³ V tomto ohledu je třeba připomenout, že pokud orgány Společenství disponují širokou posuzovací pravomocí, má dodržení záruk přiznaných právním řádem Společenství ve správních řízeních o to větší význam a k těmto zárukám patří zejména povinnost příslušného orgánu přezkoumat s péčí a nestranností všechny relevantní skutečnosti projednávaného případu, právo dotčené osoby sdělit svůj postoj, jakož i právo na dostatečné odůvodnění rozhodnutí (rozsudek Soudního dvora ze dne 21. listopadu 1991, Technische Universität München, C-269/90, Recueil, s. I-5469, bod 14 a rozsudek Nölle v. Rada a Komise, bod 49 výše, bod 73).

⁶⁴ V tomto kontextu i když v oblasti obchodních ochranných opatření, a zvláště antidumpingových opatření, soud Společenství nemůže provést posouzení, které je vyhrazeno orgánům Společenství, náleží mu nicméně, aby se ujistil, že orgány

zohlednily všechny relevantní okolnosti a vyhodnotily skutečnosti spisu s veškerou řádnou péčí vyžadovanou k tomu, aby se mohlo mít za to, že vypracovaná běžná hodnota byla určena přiměřeným způsobem (rozsudek Nölle, bod 62 výše, bod 13; rozsudky Soudu Ferchimex v. Rada, bod 62 výše, bod 67; ze dne 12. října 1999, Acme v. Rada, T-48/96, Recueil, s. II-3089, bod 39 a Fresh Marine v. Komise, bod 49 výše, body 73 až 82). V tomto ohledu ze znění čl. 2 odst. 3 základního nařízení jasné vyplývá, že každá z metod určení vypracované běžné hodnoty, která je zde uvedena, musí být použita způsobem, který zachovává přiměřený charakter tohoto určení, což je pojem, který je ostatně výslovně uveden v tomto odstavci 3 (rozsudek Soudního dvora ze dne 7. května 1991, Nakajima v. Rada, C-69/89, Recueil, s. I-2069, bod 35 a výše uvedený rozsudek Acme v. Rada, bod 37).

- 65 Soud kromě toho uvádí, že ačkoli je v rámci základního nařízení věcí Komise jakožto orgánu, který provádí šetření, určit, zda výrobek, kterého se týká antidumpingové řízení, je předmětem dumpingu a způsobuje újmu, pokud je propuštěn do volného oběhu ve Společenství a ačkoli tedy tomuto orgánu nenáleží v tomto rámci upustit od určité části důkazního břemena, které mu v tomto ohledu náleží (viz v tomto smyslu rozsudky Soudu ze dne 17. prosince 1997, EFMA v. Rada, T-121/95, Recueil, s. II-2391, bod 74 a Acme v. Rada, bod 64 výše, bod 40), nic to nemění na tom, že základní nařízení Komisi nesvěřuje žádnou vyšetřovací pravomoc, která by ji umožňovala donutit výrobce nebo vývozce, kterých se týká stížnost, aby se účastnili šetření nebo poskytli informace. Za těchto podmínek jsou Rada a Komise závislé na dobrovolné spolupráci účastníků řízení, pokud jde o poskytování nezbytných informací ve stanovených lhůtách. V tomto kontextu jsou odpovědi těchto účastníků řízení v dotazníku upraveném v čl. 6 odst. 2 základního nařízení, jakož i pozdější inspekce, kterou Komise může provést, jak je stanoveno v článku 16 téhož nařízení, zásadní pro průběh antidumpingového řízení. Nebezpečí, že v případě nedostatku spolupráce podniků, kterých se šetření týká, orgány zohlední jiné údaje než jsou údaje poskytnuté v odpovědi na dotazník, je vlastní antidumpingovému řízení a má za cíl povzbuzovat loajální a pečlivou spolupráci těchto podniků (viz v tomto smyslu rozsudky Soudu Acme v. Rada, bod 64 výše, body 42 až 44 a ze dne 28. října 1999, EFMA v. Rada, T-210/95, Recueil, s. II-3291, bod 71).

- 66 Z ustálené judikatury Soudního dvora mimoto vyplývá, že pro výklad ustanovení základního nařízení týkajících se informací obdržených od účastníků řízení, je třeba vzít v úvahu zejména požadavky vyplývající z dodržování práv obhajoby. Tyto požadavky jsou totiž závazné nejenom v rámci řízení, která mohou vést k uložení sankcí, ale také při šetřeních, která předcházejí přijetí antidumpingových nařízení, která mohou bezprostředně a osobně ovlivnit dotčené podniky a přinášejí pro ně nepříznivé důsledky (rozsudek Soudního dvora ze dne 27. června 1991, Al-Jubail Fertilizer v. Rada, C-49/88, Recueil, s. I-3187, bod 15).
- 67 Konečně, z judikatury vyplývá, že pokud je stanovení lhůt k předání odpovědí a informací podniky dotčenými antidumpingovým řízením orgánům odůvodněno účely řádného průběhu tohoto řízení ve lhůtách stanovených v základním nařízení, orgány mají velmi širokou posuzovací pravomoc, pokud jde o zohlednění odpovědí a informací, které jim byly předány opožděně. Pokud toto zohlednění nemůže způsobit zásah do procesních práv ostatních účastníků řízení a nemá za důsledek nenáležitě prodloužení řízení, nemůže být považováno za protiprávní (rozsudek Euroalliances a další v. Komise, bod 49 výše, bod 81).
- 68 V tomto rámci je třeba přezkoumat, zda, jak tvrdí žalobkyně, Rada porušila svou povinnost pečlivého přezkumu a povinnost určit běžnou hodnotu přiměřeným způsobem.
- 69 Článek 2 odst. 3 základního nařízení definuje dva alternativní způsoby určení vypracované běžné hodnoty výrobku. Podle prvního způsobu, relevantního v projednávaném případě, je běžná hodnota určena podle výrobních nákladů s připočtením přiměřené částky za prodejní, správní a režijní náklady a za zisky.

70 V projednávaném případě vyvstává otázka, zda Komise a Rada byly oprávněny se s ohledem na informace, které měly, domnívat, že výrobní náklady vedlejších produktů parakresolu nemají být odečteny od výrobních nákladů parakresolu, protože byly přímo přiděleny na zmíněné vedlejší produkty.

K odpovědi žalobkyně ze dne 8. listopadu 2002 na antidumpingový dotazník a její fax ze dne 18. listopadu 2002

71 V projednávaném případě žalobkyně sdělila před inspekcí Komisi, že při výrobě parakresolu vznikají dva vedlejší produkty, fenolová směs a siřičitan hlinitý – ve skutečnosti siřičitan sodný, jak opravila žalobkyně během inspekce – a tyto vedlejší produkty mají vlastní hospodářská odbytíště. Žalobkyně rovněž Komisi uvedla, že výrobní náklady těchto dvou vedlejších produktů stouply za období šetření na [důvěrné] CNY. Tyto informace byly uvedeny v oddílech E až G odpovědi žalobkyně ze dne 8. listopadu 2002 na antidumpingový dotazník a zejména pokud jde o poslední uvedenou částku, v tabulkách „ECCOP (F-4,6)“ a „DMCOP (F-4,7)“ přiložených v bodech 6 a 7 oddílu F-4 nazvaného „Výrobní náklady“ zmíněného dotazníku, jakož i ve faxu žalobkyně ze dne 18. listopadu 2002, který obsahoval opravy této odpovědi, pokud jde zvláště o započtení výrobních nákladů.

72 Konkrétněji, fax ze dne 18. listopadu 2002 měl za cíl jednak doplnit mezery ponechané při odpovědi ze dne 8. listopadu 2002 v určitých kolonkách tabulky nákladů uvedené v bodě 1 oddílu F-4 nazvaného „Výrobní náklady“ antidumpingového dotazníku (dále jen „tabulka F-4.1“) a jednak sdělit Komisi, že částky uvedené v této tabulce již zahrnují odečtení výrobních nákladů vedlejších produktů. Zatímco tak celkové výrobní náklady parakresolu za období šetření stouply podle údajů

uvedených v tabulce F-4.1 ve znění ze dne 8. listopadu 2002 na částku [důvěrné] CNY, tyto celkové náklady se snížily ve znění této tabulky předaném Komisi dne 18. listopadu 2002 na částku [důvěrné] CNY.

- 73 Z výše uvedeného vyplývá, že faxem ze dne 18. listopadu 2002 žalobkyně požádala, aby výrobní náklady parakresolu za období šetření byly stanoveny na [důvěrné] CNY a nikoliv na [důvěrné] CNY, to znamená, aby byly sníženy o částku [důvěrné] CNY odpovídající podle žalobkyně výrobním nákladům vedlejších produktů za období šetření.
- 74 Soud mimoto poukazuje na to, že jak částka [důvěrné] CNY, tak částka [důvěrné] CNY již byly uvedeny v odpovědi ze dne 8. listopadu 2002. Tato poslední uvedená částka byla tak uvedena v kolonce „Období šetření/Celkové výrobní náklady“ (IP/Total Production Cost) tabulky souhrnných nákladů nacházející se v oddílu F-4 bodě 2 antidumpingového dotazníku předaného Komisi dne 8. listopadu 2002 (dále jen „tabulka F-4.2“).
- 75 Soud nicméně konstatuje, že jak prozatímní nařízení, tak prozatímní informační dokument, jsou založeny výhradně na údajích předložených v tabulce F-4.1 ve znění ze dne 8. listopadu 2002 a neodkazují, ani za účelem jeho odmítnutí, na fax ze dne 18. listopadu 2002 a opravy, které obsahoval.
- 76 Soud je toho názoru, že tento nedostatek odkazu v prozatímním nařízení a prozatímním informačním dokumentu na fax ze dne 18. listopadu 2002 je možno vysvětlit výkladem tohoto faxu Komisí a postojem tohoto orgánu při inspekci dne 25. a 26. listopadu 2002.

K výkladu faxu ze dne 18. listopadu 2002 Komisí

- 77 Z písemností Rady před Soudu, jakož i z jejích odpovědí na otázky Soudu při jednání, vyplývá, že Komise se po přečtení faxu ze dne 18. listopadu 2002 domnívala, že žalobkyně přímo přidělila výrobní náklady svých vedlejších produktů na zmíněné produkty podle analytické účetní metody, zvané „výnosy“.
- 78 Tato metoda podle Rady spočívá v přímém přidělení výrobních nákladů, provedeném na základě výnosů, na různé produkty vznikající při výrobním procesu. Při použití této metody výrobní náklady dotčeného produktu nezahrnují žádný výrobní náklad vedlejších produktů. Tato metoda se podle Rady liší od jiné metody zvané metoda „tržní hodnoty“, založené na tržní hodnotě nebo prodejní ceně vedlejších produktů. Tato metoda nezahrnuje přímé přidělení nákladů zmíněných vedlejších produktů, ale implikuje odečtení těchto nákladů od výrobních nákladů dotčeného produktu.
- 79 Důvod, proč se Komise při první analýze a čtení faxu ze dne 18. listopadu 2002 domnívala, že žalobkyně použila metodu výnosů je, že ve dvou poznámkách pod čarou, které žalobkyně vložila do tohoto faxu a v nichž vysvětlovala důvody oprav jejích odpovědí v antidumpingovém dotazníku, žalobkyně použila výraz výrobní náklady vedlejších produktů a nikoliv výraz tržní hodnota nebo prodejní cena.

K inspekci a prozatímnímu nařízení

- 80 Soud konstatuje, že účastnice řízení mají odlišné názory na obsah jejich diskusí ohledně vedlejších produktů při inspekci. Zatímco žalobkyně uplatňuje, že při této

inspekci jasně opakovala svou žádost o odečtení již uvedenou v písemnosti ze dne 18. listopadu 2002 a že byla ujištěna, že Komise tuto žádost pochopila, Rada tak tvrdí, že žalobkyně potvrdila Komisi, že výrobní náklady vedlejších produktů byly přiděleny přímo na vedlejší produkty, což umožnilo Komisi mít za to, že není namístě je odečíst.

81 Pokud jde o otázku, jak toto nedorozumění mohlo nebo mělo být napraveno, je třeba připomenout, že jestliže Komise při inspekci vycházela, pokud jde o otázku vedlejších produktů, z faxu ze dne 18. listopadu 2002, a tedy z poznámek pod čarou tohoto faxu, přičemž tento fax vylučoval jakékoliv odečtení, tento orgán v tomto rozsahu musel znát číselné opravy, které byly obsaženy v tomto faxu a vztahovaly se k odpovědi ze dne 8. listopadu 2002. Komise si proto musela nebo měla být vědoma rozporu mezi jejím *a priori* čtením faxu ze dne 18. listopadu 2002, uvedeným v bodě 77 výše a vyčíslenou žádostí o odečtení částky výrobních nákladů parakresolu vyjádřenou v tomto faxu a připomenutou v bodě 73 výše.

82 Je však nutno konstatovat, že se Komise nesnažila o odstranění zmíněného rozporu.

83 Z písemností Rady totiž vyplývá, že Komise položila žalobkyni „přesnou otázku“: zda žalobkyně přímo přidělila související náklady podle výnosů obdržených při výrobě parakresolu. Žalobkyně odpověděla kladně. Tuto odpověď „potvrdila“ Komise svým postojem, podle něhož nebylo třeba odečíst náklady na vedlejší produkty. Proto Komise považovala za zbytečné provádět další šetření ohledně nákladů na vedlejší produkty. Z písemností žalobkyně také vyplývá nezájem Komise o otázku vedlejších produktů poté, co žalobkyně odpověděla na otázku Komise ohledně této záležitosti.

Znění protokolu o inspekci vypracovaného Komisí dne 3. prosince 2002, který předložila Rada v odpovědi na písemnou otázku Soudu, jakož i prohlášení na jednání, také potvrzují tento popis výměny názorů při inspekci mezi účastnicemi řízení ohledně vedlejších produktů.

84 Z výše uvedeného vyplývá, že Komise po obdržení odpovědi žalobkyně na položenou otázku týkající se započtení vedlejších produktů, žalobkyni neoznámila důsledky, které z této odpovědi vyvozovala, to jest neodečtení nákladů na vedlejší produkty a to i když tyto důsledky byly v rozporu s číselnými údaji faxu ze dne 18. listopadu 2002, které se týkaly stanovení výrobních nákladů parakresolu na [důvěrné] CNY, a nikoliv na [důvěrné] CNY, tj. snížení o částku [důvěrné] CNY odpovídající podle žalobkyně výrobním nákladům vedlejších produktů, a obsahovaly tak v podstatě žádost o odečtení nákladů na vedlejší produkty.

85 Soud poukazuje na to, že vzhledem k tomu, že Komise vůbec neupozornila na tuto obtíž, žalobkyně nemohla v tomto okamžiku šetření vědět, že Komise došla k závěru, že není na místě odečíst náklady na vedlejší produkty. Pouze Komise si mohla být totiž vědoma – a mohla se tedy zmínit o – rozporu mezi vyčíslenými žádostmi uvedenými ve faxu ze dne 18. listopadu 2002 a zacházením, které Komise zamýšlela použít na náklady na vedlejší produkty. Mlčení Komise během inspekce umožňovalo žalobkyni se v tomto kontextu domnívat, že její žádost o odečtení byla správně pochopena a nevznášela za dané situace obtíže.

86 Rada a Komise na jednání nicméně uplatňovaly, že důvod, proč Komise ve svém prozatímním nařízení neodečetla výrobní náklady vedlejších produktů, spočívá ve skutečnosti, že žalobkyně ve své odpovědi na antidumpingový dotazník neuvedla dostatečné důkazy, které by odůvodnily takové odečtení. Orgánům přitom nenáleží

nahrazovat účastníky řízení při odpovědích na antidumpingový dotazník, ani provádět „šetření ve všech směrech“. Rada a Komise rovněž uplatňovaly, že Komise byla při inspekci oprávněna se s ohledem na málo času, který měla, omezit na zohlednění odpovědí žalobkyně, aniž by na tyto odpovědi musela reagovat.

87 Je pravda, jak vyplývá z judikatury uvedené v bodě 65 výše, že Komisi v žádném případě nenáleží nahrazovat účastníky řízení při získávání informací, které mají tito účastníci řízení poskytnout Komisi v rámci antidumpingového šetření. Pokud je Komise zvláště povinna v co největším možném rozsahu ověřit správnost informací poskytnutých účastníky řízení, o něž se opírají její závěry (viz čl. 6 odst. 8 základního nařízení), tato povinnost předpokládá, že tito účastníci řízení spolupracují s Komisí ve smyslu článku 18 základního nařízení. Pokud tak podle tohoto posledně uvedeného ustanovení účastník řízení odmítne umožnit přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne ve lhůtě stanovené základním nařízením nebo pokud klade závažným způsobem překážky šetření, mohou prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění vycházet z dostupných údajů. Totéž platí, pokud se zjistí, že účastník řízení předložil nepravdivé nebo zavádějící informace.

88 V tomto ohledu Soud nejdříve poukazuje na to, že je nesporné, že žalobkyně v žádném okamžiku antidumpingového řízení nebyla odpovědná za nedostatek spolupráce ve smyslu článku 18 základního nařízení.

89 Soud je dále a zejména toho názoru, že argument Rady a Komise vycházející z toho, že to, že tento posledně uvedený orgán neodečetl v prozatímním nařízení výrobní náklady vedlejších produktů, bylo způsobeno skutečností, že žalobkyně nepředložila ve své odpovědi na antidumpingový dotazník nebo při inspekci, dostatečné důkazy, které by odůvodnily takové odečtení, nebere v úvahu skutečné skutkové okolnosti.

- 90 Důvodem, proč Komise neodečetla náklady na vedlejší produkty, nebyla totiž taková údajná nedostatečnost důkazů poskytnutých žalobkyní, ale skutečnost, že Komise pochopila informace a odpovědi poskytnuté žalobkyní tak, že si žalobkyně toto odečtení nepřála provést. Jak je vyličen v bodě 83 výše Komise se cítila při inspekci „utvrzená“ ve svém posouzení, provedeném *a priori* na základě faxu ze dne 18. listopadu 2002, podle něhož nebylo třeba odečítat výrobní náklady vedlejších produktů.
- 91 Pokud by postoj zastávaný Radou a Komisí, založený na tvrzení, že nedostatečnost informací poskytnutých na podporu žádosti o odečtení odůvodňovala neodečtení, byl správný, měla Komise při inspekci hned na úvod upozornit žalobkyni, že tato žádost o odečtení, jako taková, neobsahovala za dané situace dostatečná odůvodnění k tomu, aby mohla být užitečně vzata v úvahu. Navíc a dokonce i když Komise opomenula zpravit žalobkyni při inspekci o této nedostatečnosti, byla alespoň povinna splněním svých povinností podání podrobných informací a odůvodnění výslovně uvedených v čl. 20 odst. 1, resp. čl. 14 odst. 2 základního nařízení a připomenutých výše uvedenou judikaturou v bodech 66 a 63 výše, uvést v prozatímním informačním dokumentu a v prozatímním nařízení, že žádost o odečtení nákladů na vedlejší produkty byla zamítnuta pro nedostatek dostatečných důkazů. Soud však konstatuje, že jak prozatímní informace, tak prozatímní nařízení zcela mlčí ohledně otázky odečtení nákladů na vedlejší produkty.
- 92 Výklad faxu ze dne 18. listopadu provedený Komisí a skutečnost, že tento orgán neupozornil žalobkyni na rozpor mezi zacházením, které Komise hodlá použít na náklady na vedlejší produkty a částkami uvedenými v tomto faxu, měly za důsledek, že Komise při inspekci neměla dojem, že je namístě provést žádné z ověření, která byla nicméně nutná, vzhledem k tomu, že pokud by na zmíněný rozpor bylo poukázáno, zahájilo by se jednání mezi účastnicemi řízení, což by vedlo k odstranění nedorozumění a vedlo Komisi k tomu, aby konstatovala, že žalobkyně žádala o odečtení nákladů na její vedlejší produkty.

- 93 V tomto ohledu není možno přijmout argumenty předložené na jednání, podle nichž Komise s ohledem na omezený čas stanovený pro inspekci a objem informací, které měla ověřit, nebyla povinna při této inspekci splnit, kromě povinnosti pasivně zapsat odpovědi žalobkyně za účelem jejich pozdější analýzy, žádné další povinnosti.
- 94 I když je totiž pravda, že Komise nemůže být povinna v rámci antidumpingového řízení a zejména při inspekci nahrazovat účastníky řízení, kteří musejí loajálně a účinně spolupracovat s Komisí tím, že jí poskytnou nezbytné a přesné informace, nic to nemění na tom, že za zvláštních okolností projednávaného případu, Komise nemohla, aniž by nesplnila svou povinnost pečlivého přezkumu, opomenout upozornit žalobkyni na rozpor, který odhalila nebo měla odhalit mezi jednak číselnými údaji obsaženými ve faxu ze dne 18. listopadu 2002, a jednak skutečností, že pochopila odpověď žalobkyně tak, že tato nežádá o odečtení nákladů na vedlejší produkty.
- 95 V rozsahu, v němž výše uvedené argumenty mimoto naznačují, že Komise potřebovala provést později analýzu odpovědí žalobkyně k tomu, aby definitivně zaujala postoj ohledně zacházení vyhrazeného výrobním nákladům, Soud poukazuje na to, že je to v rozporu se skutečností, že Komise se cítila při inspekci utvrzená ve svém postoji ohledně zacházení použitého na zmíněné náklady, a tudíž nepovažovala za nezbytné provádět šetření ohledně této otázky.
- 96 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že s ohledem na zvláštní okolnosti projednávaného případu, se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení znění faxu ze dne 18. listopadu 2002 a porušila svou povinnost připomenutou v judikatuře uvedené v bodě 64 výše, zohlednit všechny relevantní okolnosti a vyhodnotit

skutečnosti spisu s veškerou řádnou péčí vyžadovanou k tomu, aby se mohlo mít za to, že vypracovaná běžná hodnota byla určena přiměřeným způsobem.

- 97 Je třeba tudíž přezkoumat, zda tyto protiprávnosti, ke kterým došlo ve fázi prozatímního nařízení, měly za důsledek protiprávnost napadeného nařízení. Skutečnost, že Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila svou povinnost pečlivého přezkumu v úvodní fázi antidumpingového řízení, nezpůsobuje totiž nutně protiprávnost konečného nařízení přijatého Radou.

K napadenému nařízení

- 98 V bodě 12 odůvodnění napadeného nařízení se Rada, přebírajíc přesně formulaci návrhu konečného nařízení připraveného Komisí, k otázce vedlejších produktů vyjádřila následovně:

„[Žalobkyně] tvrdil[a], že náklady na výrobu dvou dalších výrobků by se měly odečítat od celkových nákladů na výrobu, protože vznikají při tomtéž výrobním procesu a prodávají se samostatně. [Žalobkyně] nemohl[a] řádně doložit toto tvrzení písemnými důkazy. Ve skutečnosti dokumenty shromážděné na místě naznačovaly, že přímé náklady již byly přiděleny na různé výrobky, které byly ve shodě s počáteční odpovědí v dotazníku. Toto tvrzení se proto muselo zamítnout.“

- 99 Soud konstatuje, že Komise a Rada zachovaly v návrhu konečného nařízení a v napadeném nařízení zacházení s vedlejšími produkty použité ve fázi prozatímního nařízení.

- 100 Komise a Rada tak zachovaly částku [důvěrné] CNY, přijatou ve fázi prozatímního nařízení jako částku produkčních nákladů parakresolu, jakož i volbu neodečíst náklady na vedlejší produkty, jejichž existence a uvádění na trh nejsou zpochybněny Radou a Komisí, jak tyto orgány potvrdily v odpovědi na otázku Soudu při jednání, což bylo uvedeno do protokolu o jednání.
- 101 Je třeba tudíž přezkoumat otázku, zda volba neodečíst náklady na vedlejší produkty byla nebo nebyla, pokud se opakovala ve fázi návrhu konečného nařízení a zejména ve fázi napadeného nařízení, porušením povinnosti zohlednit všechny relevantní okolnosti a vyhodnotit skutečnosti spisu s veškerou řádnou péčí vyžadovanou k tomu, aby se mohlo mít za to, že vypracovaná běžná hodnota byla určena přiměřeným způsobem ve smyslu judikatury uvedené v bodě 64 výše.
- 102 Rada v podstatě uplatňuje před Soudem čtyři argumenty k odůvodnění zachování řešení přijatého ve fázi prozatímního nařízení v napadeném nařízení.
- 103 První argument Rady spočívá v uplatnění, že odpověď žalobkyně na antidumpingový dotazník nebyla úplná.
- 104 Soud nicméně poukazuje na to, že tento argument se týká skutečností předcházejících prozatímnímu nařízení a tedy, že existoval před zmíněným nařízením. Bez ohledu na to, zda je přitom tento argument pravdivý či nikoliv, nebránil Komisi, aby implicitně, ale nevyhnutně připustila ve fázi zmíněného prozatímního nařízení existenci a uvádění na trh vedlejších výrobků a vyhradila nákladům na ně zvláštní

zacházení spočívající v jejich neodečtení z toho důvodu, že tyto náklady byly přiděleny přímo na vedlejší produkty. Tento argument tedy vůbec neobjasňuje důvody, proč Komise a Rada zachovaly v návrhu konečného nařízení a v napadeném nařízení řešení přijaté na základě zjevně nesprávného posouzení a porušení povinnosti řádné péče ve fázi prozatímního nařízení.

105 Druhý argument Rady spočívá v uplatnění, že při inspekci žalobkyně znovu nevysvětlila problém týkající se vedlejších produktů, ani nepředložila faktury vztahující se k nim.

106 Soud poukazuje na to, že ani tento druhý argument nemůže být přijat, protože se také týká skutečností, které předcházely prozatímnímu nařízení a tedy, že existoval před zmíněným nařízením. Dovolávaná skutečnost, že žalobkyně znovu nevysvětlila problém při inspekci a nepředložila faktury týkající se prodeje vedlejších produktů, i kdyby byla pravdivá, což žalobkyně ostatně formálně zpochybňuje, Komisi nebránila, aby připustila také existenci a uvádění na trh vedlejších produktů ve fázi prozatímního nařízení a vůbec nevysvětluje, proč zacházení vyhrazené nákladům na vedlejší produkty bylo v této fázi zachováno v napadeném nařízení.

107 Jen pro úplnost Soud poukazuje na to, že i za předpokladu, jak tvrdí Rada, že žalobkyně nepředložila doplňující důkazy ve fázi inspekce, bylo to pouze proto, že jí Komise při své inspekci umožnila se domnívat, že její žádost o odečtení byla správně pochopena a nevznášela za dané situace obtíže (viz bod 85 výše). Soud je toho názoru a účastnice řízení to při jednání nijak nezpochybnilo, že kdyby se Komise zmínila o rozporu mezi číselnými údaji obsaženými ve faxu ze dne 18. listopadu 2002 a tím, co obsahovaly odpovědi žalobkyně, bylo by zahájeno jednání mezi účastnicemi a otázka týkající se vedlejších produktů by byla objasněna.

- 108 Soud upřesňuje, že tyto úvahy vůbec nevyjadřují, že Komise měla provést „šetření ve všech směrech“. Jde o vyvození důsledků z povinností připomenutých v bodech 63 a 64 výše, které náleží orgánu, jež má, jako v projednávaném případě, širokou posuzovací pravomoc, kterými jsou přezkoumat s péčí a nestranností všechny relevantní okolnosti projednávaného případu a vyhodnotit skutečnosti spisu s veškerou řádnou péčí vyžadovanou k tomu, aby se mohlo mít za to, že vypracovaná běžná hodnota byla určena přiměřeným způsobem. Z těchto povinností vyplývá, že s výhradou nedostatku spolupráce ve smyslu článku 18 základního nařízení, o což se v projednávaném případě nejedná, orgány musejí, pokud se nemohou cítit jisti, že je jim dostatečně jasná otázka, která je nicméně přímo relevantní pro určení běžné hodnoty, na to jasně upozornit dotčený subjekt. Tato povinnost odráží povinnost stanovenou v čl. 6 odst. 8 základního nařízení, kterou je, v co největším možném rozsahu ověřit přesnost informací poskytnutých účastníky řízení, o něž se opírají závěry orgánů.
- 109 Třetí argument předložený Radou se skládá ze dvou částí. Jednak žalobkyní poskytnuté informace byly v rozporu s informacemi, které poskytla předtím a jednak byly předány pozdě a v nepoužitelném jazyce.
- 110 Pokud se jedná o tvrzení rozporu, Soud má za to, že nemůže být přijato z následujících důvodů.
- 111 Především toto tvrzení uplatňuje pouze Rada za účelem kritiky důkazů předložených žalobkyní. Není to pro tento orgán v žádném případě příležitost poskytnout odůvodnění řešení, které nakonec přijal, pokud jde o zacházení s vedlejšími produkty. Řešení založené, ve fázi prozatímního nařízení, na zjevně nesprávném posouzení a nedostatku pečlivého přezkumu spisu, nemůže být přitom zachováno ve fázi konečného nařízení z toho důvodu, že důkazy, které žalobkyně později uplatňovala, byly rozporuplné. Takový argument nepředstavuje odůvodnění

zacházení, které Rada nakonec přijala, o nic více než první dva výše přezkoumávané argumenty.

112 Dále a jen pro úplnost skutečnost určitých rozporů dovolávaných Radou, které zmiňuje ve své žalobní odpovědi, nebyla prokázána.

113 Skutečnost, že žalobkyně nadále uváděla „že výrobní náklady vedlejších produktů nebyly odděleny od výrobních nákladů parakresolu“ a žádala „aby zvláštní výrobní náklady vedlejších produktů byly odečteny od výrobních nákladů parakresolu“ nebo skutečnost, že žalobkyně váhala mezi metodou výnosů a metodou tržní hodnoty, tak nejsou ve skutečném rozporu s následujícími návrhy žalobkyně. Rozpor, pokud existuje, je ve skutečnosti mezi žádostmi žalobkyně a tím, jak je pochopila Komise ve fázi prozatímního nařízení. Zdá se také, že tento rozpor vznikl z důvodu, že Komise a Rada restriktivním způsobem lpěly na typologii metod započtení nákladů na vedlejší produkty připomenuté v bodech 77 a 78 výše. Soud nicméně poukazuje na to, že čl. 2 odst. 5 základního nařízení s výhradou dodržení obecně uznávaných zásad účetnictví dané země, nestanoví žádná zvláštní omezení, pokud jde o metody použitelné k účetnímu ohodnocení nebo zacházení s náklady.

114 Pokud jde o tvrzení Rady, podle něhož informace poskytnuté žalobkyní byly opožděné a neověřitelné, ať už to bylo z důvodu časového omezení nebo z jazykových důvodů, ani toto tvrzení nemůže odůvodnit zachování počátečního řešení, založeného na zjevně nesprávném posouzení a nedostatku pečlivého přezkumu spisu, ve fázi napadeného nařízení.

115 Soud má mimoto za to, že toto tvrzení není opodstatněné.

- 116 Pokud jde totiž zaprvé, o opožděný charakter informací poskytnutých žalobkyní ohledně vedlejších produktů dne 18. listopadu 2002, dovolávaný Komisí v jejím faxu ze dne 25. srpna 2003, Soud poukazuje na to, že Rada se při jednání vzdala jeho uplatňování.
- 117 Je přitom pravda, že postoj Komise v jejím návrhu konečného nařízení a postoj Rady v napadeném nařízení byly založeny zejména na tomto údajném opožděném charakteru.
- 118 Je přitom jednak nesporné, že fax ze dne 18. listopadu 2002 byl sice odeslán pouze několik dnů po stanoveném termínu k předložení odpovědi na antidumpingový dotazník, nicméně Komisi došel sedm dnů před inspekcí. Kromě toho tento fax odpovídal na fax Komise ze dne 15. listopadu 2002, v němž byla žalobkyně výslovně vyzvána, aby upozornila na všechny chyby, které odhalí při přípravě inspekce. Konečně je nesporné, že fax ze dne 18. listopadu 2002 vzala Komise na vědomí v dostatečném předstihu. Komise tak ostatně jen využila možnost, uznanou judikaturou uvedenou v bodě 67 výše, zohlednit informace, které jí dojdou po uplynutí stanovených lhůt. Za těchto podmínek Komise nemohla důvodně tvrdit, jak to přesto učinila ve faxu ze dne 25. srpna 2003 k tomu, aby opodstatnila své zamítnutí opětovného přezkumu otázky vedlejších produktů, že fax ze dne 18. listopadu 2002 došel pozdě.
- 119 Pokud jde zadruhé o opožděný charakter dovolávaný Komisí v jejím faxu ze dne 25. srpna 2003, žádosti o odečtení prodejní hodnoty vedlejších produktů, která podle Komise byla vyjádřena až dne 22. dubna 2003, tedy po prozatímním nařízení, Soud má za to, že i když se žalobkyně mohla podrobnějším způsobem vyjádřit ve svých odpovědích na antidumpingový dotazník, žádost o odečtení nákladů na vedlejší produkty nicméně jasně vyplývala z faxu ze dne 18. listopadu 2002, který jak je zmíněno v bodě 73 výše, obsahoval žádost, aby výrobní náklady parakresolu za období šetření byly stanoveny na [důvěrné] CNY a nikoliv na [důvěrné] CNY, to jest

snížení o částku [důvěrné] CNY odpovídající podle žalobkyně výrobním nákladům vedlejších produktů za období šetření. Soud je tedy toho názoru, že za zvláštních okolností projednávaného případu Komise a Rada nemohou žalobkyni vytýkat, že zaslala dodatečné informace až poté, co byla seznámena, a to už ve fázi prozatímního nařízení, se skutečností, že Komise nepochopila tuto žádost o odečtení. Z toho vyplývá, že žalobkyně mohla poskytnout takové informace, na podporu své žádosti o odečtení nákladů na vedlejší produkty, zvláště v jejím dopisu ze dne 22. dubna 2003, po přijetí tohoto nařízení, přičemž bylo povinností Komise opět provést pečlivý přezkum, který by zahrnoval v případě potřeby další inspekce. Zaujetí opačného postoje za zvláštních okolností projednávaného případu zbavilo smyslu a užitečného účinku část antidumpingového řízení následující po přijetí prozatímního nařízení.

- 120 Co se týče úvahy Rady, že určité dokumenty – především účetní dokumenty, které žalobkyně předložila dne 23. a 25. července 2003 – byly předloženy pouze v čínštině, je třeba ji odmítnout z následujících důvodů. Dokonce bez ohledu na otázku, kdo byl případně povinen uvedené dokumenty přeložit, nemůže tato úvaha zpochybnit skutečnost, že ve zvláštním kontextu projednávané věci, náleželo Komisi jakožto orgánu, který prováděl šetření a s ohledem na komentáře žalobkyně ze dne 22. dubna 2003 k prozatímnímu nařízení, okamžitě zahájit úplný a pečlivý přezkum postoje zaujatého v tomto nařízení ohledně vedlejších produktů. Byla to tedy Komise, která, za předpokladu, že by tuto povinnost měla žalobkyně, mohla po žalobkyni požadovat, aby předložené dokumenty opatřila překladem. Avšak Komise nepřijala žádný podnět za účelem takového přezkumu. Byla to žalobkyně, která zaslala Komisi dokumenty, které si Komise nevyžádala. Rada a Komise nemohou tudíž před Soudem uplatňovat nedostatek překladu k odůvodnění zamítnutí přezkumu dokumentů poskytnutých žalobkyní po přijetí prozatímního nařízení, přičemž tento důvod Komise ostatně neuvedla ani ve faxu ze dne 25. srpna 2003.

121 Čtvrtý argument předložený Radou spočívá ve skutečnosti, že dokumenty obdržené na místě uváděly, že náklady na vedlejší produkty jsou přímo přiděleny na zmíněné produkty. Dokumenty předané Komisi při inspekci, ke kterým se tento argument vztahuje, jsou čtyři. Jde zaprvé o dokument nazvaný „Tabulka určení výrobních nákladů Shandong Reipu Bio-chemicals Ltd“ (Product cost calculation table of Shandong Reipu Bio-chemicals Ltd), uvedený v příloze A19 žaloby (dále jen „dokument A19“), zadruhé, dokument nazvaný „Výrobní náklady – Období šetření“ (Cost of production IP), uvedený v příloze A20 žaloby (dále jen „dokument A20“), zatřetí, dokument nazvaný „Účetní kniha konečných výrobků parakresolu“ (Ledger of finished products for paracresol), uvedený v příloze A21 žaloby (dále jen „dokument A21“) a začtvrté, dokument nazvaný „Statistika nákladů na dotčené produkty za období šetření“ (Cost statistics of products concerned during the investigation period), uvedený v příloze A22 žaloby (dále jen „dokument A22“). Všechny tyto dokumenty jsou tabulkami s číselnými údaji.

122 Pokud jde o dokument A19, je nutno konstatovat, že jeho kritika Komisí, kterou použila Rada ve své žalobní odpovědi, vůbec nevysvětluje, proč se Komise domnívala, že tento dokument uvádí, že náklady na vedlejší produkty jsou přímo přiděleny na tyto vedlejší produkty. Je nutno v tomto ohledu poznamenat, že ihned po této kritice v žalobní odpovědi Rada dodává „za účelem objasnění otázky vedlejších produktů a určení, jak postupovat, se úředníci Komise pověřeni šetřením dotázali žalobkyně [...] zda přímo přidělila související náklady podle výnosů“. Až „s ohledem na odpověď [žalobkyně] Komise usoudila, že všechny náklady uvedené v [...] dokumentu A19 se týkají pouze dotčeného produktu a na základě toho došla

k závěru, že není důvod k odečtení jakékoliv částky od částek uvedených jako výrobní náklady parakresolu“.

- 123 Zdá se tedy, že to nebyl obsah dokumentu A19, který přivedl Komisi k tomu, že měla za to, že náklady na vedlejší produkty jsou přímo přiděleny, ale to, že situaci pochopila tak, že má odpověď žalobkyně na otázku položenou v tomto ohledu.
- 124 Pokud jde o dokumenty A20 a A21, z žalobní odpovědi Rady jasně vyplývá, že nebyly vyžadovány ani přezkoumány Komisí za účelem odpovědi na otázku vedlejších produktů.
- 125 Pokud jde o dokument A22, samotná Rada ve své žalobní odpovědi poukazuje na to, že Komise „již neodkazovala na tento zvláště připravený dokument, jelikož dospěla k závěru, že náklady na vedlejší produkty již byly přiděleny na tyto vedlejší produkty“.
- 126 Obecněji a jak je vylíčeno v bodě 83 výše, popis průběhu inspekce Radou odhaluje, že poté, co Komise nabyla přesvědčení, že obdržela od žalobkyně potvrzení o tom, že přímo přidělila náklady na vedlejší produkty, nezajímala se již o čtyři výše uvedené dokumenty.

127 Z výše uvedeného vyplývá, že tvrzení Komise, zejména během slyšení dne 19. května 2003, opakované jako takové v bodu 12 odůvodnění napadeného nařízení, podle něhož dokumenty poskytnuté při inspekci uváděly, že náklady na vedlejší produkty nemají být odečteny, není podložené.

128 V konečném výsledku z přezkumu čtyř výše uvedených argumentů Rady vyplývá, že Komise a poté Rada nesprávně odmítly vážně přezkoumat po přijetí prozatímního nařízení vhodný charakter zacházení s náklady na vedlejší produkty, přijatý v této fázi, což ponechalo, ve fázi napadeného nařízení, zachovány účinky zjevně nesprávného posouzení a porušení povinnosti pečlivého přezkumu, ke kterým došlo ve fázi prozatímního nařízení.

129 Soud upřesňuje, že se vůbec nejedná o potvrzení toho, že Rada měla v projednávaném případě provést odpočet požadovaný žalobkyní pouze na základě informací, které ji tato poskytla jak před, tak po přijetí prozatímního nařízení. Soud nemůže předjímat řešení, ke kterému by vedl takový znovu provedený pečlivý přezkum. Nejedná se ani o potvrzení toho, že tyto informace byly zcela kvalifikované a mohly být přijaty bez ověření, ale pouze o rozhodnutí, že za zvláštních okolností projednávaného případu a ve světle těchto informací Komise a Rada měly mít za to, že postoj zaujatý ve fázi prozatímního nařízení byl zaujat spěšně a že byly s ohledem na jejich povinnost pečlivého přezkumu a proto, aby došly k přiměřenému určení běžné hodnoty, povinny znovu pečlivě přezkoumat otázku vedlejších produktů.

130 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že s ohledem na zvláštní okolnosti projednávaného případu Komise a Rada nesplnily, jak před, tak po přijetí

prozatímního nařízení, své povinnosti, připomenuté v judikatuře uvedené v bodě 64 výše, zohlednit všechny relevantní okolnosti a vyhodnotit skutečnosti spisu s veškerou řádnou péčí vyžadovanou k tomu, aby se mohlo mít za to, že vypracovaná běžná hodnota byla určena přiměřeným způsobem.

- 131 Z toho vyplývá, že je třeba zrušit napadené nařízení v rozsahu, v němž se týká žalobkyně, aniž by bylo třeba, aby Soud rozhodl o druhém a třetím žalobním důvodu směřujícím ke zrušení, ani aby vyhověl žádosti žalobkyně, aby Komise předložila své výpočty, na kterých je založeno její posouzení škody, která vznikla průmyslu Společenství.

K nákladům řízení

- 132 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a Rada neměla ve věci úspěch, je namístě posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.
- 133 Podle čl. 87 odst. 4 prvního pododstavce téhož řádu orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady. Kromě toho podle čl. 87 odst. 4 třetího pododstavce Soud může nařídit, že vlastní náklady nesou i jiní vedlejší účastníci, než jsou účastníci uvedení v druhém pododstavci tohoto ustanovení. Komise a DKL, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastnice na podporu Rady, ponесou vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

SOUD (pátý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Nařízení Rady (ES) č. 1656/2003 ze dne 11. září 2003 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu parakresolu pocházejícího z Čínské lidové republiky a o konečném výběru uloženého prozatímního cla, se zrušuje v rozsahu, v němž se týká žalobkyně.**

- 2) **Rada ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené žalobkyní.**

- 3) **Komise a Degussa Knottingley Ltd ponесou vlastní náklady řízení.**

Vilaras

Martins Ribeiro

Jürimäe

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 13. července 2006.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

E. Coulon

M. Vilaras